

ste uge ekstra, der i disse uger får lov til at blive i Danmark resten af deres liv, selv om alt tyder på, at det nu forhåbentlig i løbet af et par måneder er sikkert at tage tilbage til Bosnien. Så kan vi tro på, hvad der står i lovforslaget? Det vil vi godt have opklaret.

Jes Lunde (SF):

Da mit partis ordfører, fru Anne Bastrup, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes og SF's vegne sige følgende:

Vi håber selvfølgelig alle, at fredsftalen i det tidligere Jugoslavien holder, men der er nok, selv hvis den ikke holder, i realiteten faktisk nogle mennesker, der risikerer at komme i klemme. Og dér kunne ministeren, så vidt vi kan se, godt have opretholdt princippet om, at man skal rette henvendelse til repræsentationen, men nu har ministeren altså valgt i stedet for at overlade det til UNHCR. Det må jo så give en bedre mulighed for, at den organisation kan vælge de mest truede ud, og det er vi i SF ikke utilfredse med. Omvendt fjernes den åbne kvote, som ellers er blevet rost meget af UNHCR.

Vi har nogle spørgsmål, som vi gerne vil stille ministeren for at få lidt mere klarhed over lovforslaget. Først og fremmest vil vi gerne have, at ministeren kort forklarer, hvad formålet egentlig er med det her lovforslag. Hvad er det for nogle konsekvenser, lovforslaget får? Fastholdes vores bestemmelser om konventionsflygtninge og de facto-flygtninge f.eks.? Kan kvoteflygtningene få adgang til at søge asyl ved ankomsten til Danmark? Hvor mange flygtninge regner ministeren med vil blive omfattet af denne ordning, flere eller færre, end hvis vi beholdt paragraf 15 a, stk. 2? Kan man som personligt forfulgt få visum med henblik på at søge asyl i Danmark? Og er forslaget et forsøg på at lægge sig ind under de øvrige EU-landes normer for, hvor mange flygtninge man tager sig af, eller med andre ord: Vil ministeren forklare bemærkningerne i lovforslaget om, at:

»Kvotens størrelse vil – i et snævert samarbejde med de andre EU-lande i forbindelse med tilrettelæggelse af en byrdefordelingsordning – blive fastlagt ud fra oplysninger fra UNHCR eller andre internationale organisationer om behovet for genbosætning af flygtninge fra det tidligere Jugoslavien med et midlertidigt beskyttelsesbehov.«?

Hvor mange kvoter bliver der tale om, og regner man med flere, hvis det viser sig at gå galt?

Vi har, som det fremgår, ganske mange spørgsmål til lovforslaget her. Jeg har nævnt nogle af dem nu; vi har flere, som vi vil rejse under udvalgsarbejdet.

Vi er efter omstændighederne positive over for forslaget, men det kræver selvfølgelig, at vi får de rigtige svar på de spørgsmål, vi stiller.

Elisabeth Arnold (RV):

Forslaget her om en kvoteordning for invitation af flygtninge fra det tidligere Jugoslavien er et foreløbig sidste kapitel i en lang historie.

Den åbne ordning med modtagelse af flygtninge fra det tidligere Jugoslavien blev indført i sommeren 1993 som et svar på den da indførte visumpligt, som Det Radikale Venstre var meget betænkelig ved, da flygtningestrømmen på det tidspunkt havde et stort omfang og der ingen tvivl var om, at mange mennesker var i en overordentlig vanskelig situation.

Vi fik derfor etableret ordningen med modtagelse af personer, som kunne søge om midlertidig opholdstilladelse allerede fra Zagreb. Den ordning har fungeret siden sommeren 1993, og set fra vores synspunkt har den fungeret godt og efter hensigten og har betydet, at en del mennesker har fået beskyttelse i Danmark mod de overgreb, de har været udsat for i deres hjemland.

Det har ikke ændret ved, at der i øvrigt er kommet mange spontane asylansøgere til Danmark i den mellemliggende periode, og den indførelse af en kvoteordning, som er foreslået her, har jo ikke noget at gøre med de behandlinger af spontanasylsøgere, som i øvrigt kommer til Danmark, og som melder sig enten i Danmark eller ved den danske grænse.

Nu erstattes ordningen i Zagreb altså af en kvoteordning, og i lyset af de meget behjertede, men desværre ikke så forfærdelig gennemgribende tiltag, der er gjort på europæisk plan med hensyn til at byde på ønsker fra FN's Flygtningehøjkommissariat om at kunne aftage nogle personer, som havde behov for beskyttelse, mener vi, det er rigtigt, at Danmark også kan gå ind i den slags ordninger og sige: Vi kan tilbyde at tage xx antal personer, som UNHCR skønner har behov for beskyttelse.

Det vil vi gerne kunne give regeringen en mulighed for at være med i. Derfor støtter vi også ordningen, som den er udformet her, hvor man i et samarbejde med UNHCR kan være med til at yde personer beskyttelse, som kommer fra et land, hvor der er vanskeligheder.